

KONVENCIJA
PAR NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS
NOVĒRŠANU SAKARĀ AR ASOCIĒTO UZŅĒMUMU
PEĻNAS KOREKCIJU

EIROPAS EKONOMIKAS KOPIENAS DIBINĀŠANAS LĪGUMA AUGSTĀS
LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

VĒLOTIES IZPILDĪT minētā Līguma 220. pantu, pamatojoties uz kuru, tās ir sākušas savstarpējas sarunas, lai savu pilsoņu interesēs nodrošinātu nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu,

ŅEMOT VĒRĀ, cik svarīgi ir novērst nodokļu dubulto uzlikšanu, veicot asociēto uzņēmumu peļņas korekciju,

IR NOLĒMUŠAS noslēgt šo konvenciju, un tālab iecēlušas par saviem Pilnvarotajiem:

VIŅA MAJESTĀTE BEIĻĢU KARALIS:

ārkārtējo un pilnvaroto vēstnieku

Philippe de SCHOUTHEETE de TERVARENT

VIŅAS MAJESTĀTE DĀNIJAS KARALIENE:

ekonomikas ministru

Niels HELVEG PETERSEN

VĀCIJAS FEDERATĪVĀS REPUBLIKAS PREZIDENTS:

federālo finanšu ministru

Theo WAIGEL

ārkārtējo un pilnvaroto vēstnieku

Jürgen TRUMPF

GRIEĶIJAS REPUBLIKAS PREZIDENTS:

finanšu ministru

Ioannis PALAIOKRASSAS

VIŅA MAJESTĀTE SPĀNIJAS KARALIS:

ekonomikas un finanšu ministru

Carlos SOLCHAGA CATALÁN

FRANCIJAS REPUBLIKAS PREZIDENTS:

ārkārtējo un pilnvaroto vēstnieku,

Jean VIDAL

ĪRIJAS PREZIDENTS :

finanšu ministru

Albert REYNOLDS

ITĀLIJAS REPUBLIKAS PREZIDENTS:

finanšu valsts sekretāru

Stefano DE LUCA

VIŅA KARALISKĀ AUGSTĪBA LUKSEMBURGAS LIELHERCOGS:

budžeta ministru, finanšu ministru, darba ministru Jean–Claude JUNCKER

VIŅAS MAJESTĀTE NĪDERLANDES KARALIENE:

ārkārtējo un pilnvaroto vēstnieku

P. C. NIEMAN

PORTUGĀLES REPUBLIKAS PREZIDENTS:

finanšu ministru

Miguel BELEZA

VIŅAS MAJESTĀTE LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀS KARALISTES
KARALIENE:

ārkārtējo un pilnvaroto vēstnieku

David H.A. HANNAY KCMG

KAS, sanākuši Padomē un iepazīnušies ar pārējo Pušu pilnvarām, atzinuši tās par likumīgām un spēkā esošām,

IR VIENOJUŠIES PAR TURPMĀKO.

I NODAĻA

KONVENCIJAS DARBĪBAS JOMA

1. PANTS

1. Šo konvenciju piemēro, ja nodokļu uzlikšanas vajadzībām peļņa, kas ir iekļauta kāda Līgumslēdzējas valsts uzņēmuma peļņā, ir arī iekļauta vai var tikt iekļauta citas Līgumslēdzējas valsts uzņēmuma peļņā, pamatojoties uz to, ka nav ievēroti 4. pantā noteiktie principi, ko piemēro vai nu tieši, vai arī ietvertus attiecīgās valsts tiesību aktos.
2. Šajā konvencijā Līgumslēdzējas valsts uzņēmuma pastāvīgo pārstāvniecību, kas atrodas citā Līgumslēdzējā valstī, uzskata par tās valsts uzņēmumu, kurā tā atrodas.
3. Šā panta 1. punktu piemēro arī tad, ja kādam no attiecīgiem uzņēmumiem ir bijuši zaudējumi, nevis peļņa.

2. PANTS

1. Šo konvenciju piemēro ienākuma nodokļiem.

2. Spēkā esošie nodokļi, uz ko attiecinā šo konvenciju, konkrēti ir šādi:

a) Beļģijā:

- impôt des personnes physiques/personenbelasting,
- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting,
- impôt des personnes morales/rechtspersonenbelasting,
- impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders,
- taxe communale et la taxe d'agglomération additionnelles à l'impôt des personnes physiques/aanvullende gemeentebelasting en agglomeratiebelasting op de personenbelasting;

b) Dānijā:

- selskabsskat,
- indkomstskat til staten,
- kommunale indkomstskat,
- amtskommunal indkomstskat,
- særlig indkomstskat,
- kirkeskat,
- udbytteskat,
- renteskat,
- royaltyskat,
- frigørelsesafgift;

c) Vācijā:

- Einkommensteuer,
- Körperschaftsteuer,
- Gewerbesteuer, ciktāl šā nodokļa pamatā ir tirdzniecības peļņa;

d) Griekijā:

- Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων,
- Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων,
- εισφορά υπέρ των επιχειρήσεων ύδρευσης και αποχέτευσης;

e) Spānijā:

- impuesto sobre la renta de las personas físicas,
- impuesto sobre sociedades;

f) Francijā:

- impôt sur le revenu,
- impôt sur les sociétés;

g) Īrijā:

- Income Tax,
- Corporation Tax;

h) Itālijā:

- imposta sul reddito delle persone fisiche,
- imposta sul reddito delle persone giuridiche,
- imposta locale sui redditi;

i) Luksemburgā:

- impôt sur le revenu des personnes physiques,
- impôt sur le revenu des collectivités,
- impôt commercial, ciktāl šā nodokļa pamatā ir tirdzniecības peļņa;

j) Nīderlandē:

- inkomstenbelasting,
- vennootschapsbelasting;

k) Portugālē:

- imposto sobre o rendimento das pessoas singulares,
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas,
- derrama para os municípios sobre o imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas;

l) Apvienotajā Karalistē:

- Income Tax,
- Corporation Tax.

Šo konvenciju piemēro arī visiem identiskiem vai līdzīgiem nodokļiem, ko uzliek pēc tās parakstīšanas dienas papildus spēkā esošiem nodokļiem vai to vietā. Dalībvalstu kompetentās iestādes informē viena otru par visiem grozījumiem valstu attiecīgajos tiesību aktos.

II NODAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

I daļa

Definīcijas

3. PANTS

Šajā konvencijā "kompetenta iestāde" ir:

Beļģijā:	De Minister van Financiën vai pilnvarots pārstāvis, Le Ministre des Finances vai pilnvarots pārstāvis,
Dānijā:	Skatteministeren vai pilnvarots pārstāvis,
Vācijā:	Der Bundesminister der Finanzen vai pilnvarots pārstāvis,
Grieķijā:	O Υπουργός των Οικονομικών vai pilnvarots pārstāvis,
Spānijā:	El Ministro de Economía y Hacienda vai pilnvarots pārstāvis,

Francijā: Le Ministre chargé du budget vai pilnvarots pārstāvis,

Īrijā: The Revenue Commissioners vai pilnvarots pārstāvis,

Itālijā: Il Ministro delle Finanze vai pilnvarots pārstāvis,

Luksemburgā: Le Ministre des Finances vai pilnvarots pārstāvis,

Nīderlandē: De Minister van Financiën vai pilnvarots pārstāvis,

Portugālē: O Ministro das Finanças vai pilnvarots pārstāvis,

Apvienotajā Karalistē: The Commissioners of Inland Revenue vai pilnvarots pārstāvis.

2. Ikvienam terminam, kas šajā konvencijā nav definēts, ir tāda nozīme, kāda tam ir Konvencijā par nodokļu dubulto uzlikšanu, ko savā starpā noslēgušas attiecīgas dalībvalstis, ja vien konteksts neprasa citu nozīmi.

II iedaļa

Principi, ko piemēro, veicot asociēto uzņēmumu peļņas korekciju un attiecinot peļņu uz pastāvīgajām pārstāvniecībām

4. PANTS

Piemērojot šo konvenciju, ievēro šādus principus.

1. Ja:

- a) Līgumslēdzējas valsts uzņēmums tieši vai netieši piedalās citas Līgumslēdzējas valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai kapitālā, vai
- b) vienas un tās pašas personas tieši vai netieši piedalās vienas Līgumslēdzējas valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai kapitālā, kā arī citas Līgumslēdzējas valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai kapitālā,

un jebkurā no šiem gadījumiem šo divu uzņēmumu komerciālās vai finanšu attiecības tiek veidotas vai nodibinātas pēc nosacījumiem, kas atšķiras no tiem nosacījumiem, kuri būtu spēkā starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad jebkura peļņa, ko gūtu viens no uzņēmumiem, bet iepriekšminēto nosacījumu ietekmē nav guvis, var tikt iekļauta šā uzņēmuma peļņā, un tai var atbilstīgi uzlikt nodokļus.

2. Ja Līgumslēdzēja valsts uzņēmums veic uzņēmējdarbību citā Līgumslēdzējā valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, tad uz šo pastāvīgo pārstāvniecību attiecināms tāds peļņas daudzums, kādu tā varētu gūt, ja tā būtu patstāvīgs un atsevišķs uzņēmums, kas veic tādu pašu vai līdzīgu uzņēmējdarbību saskaņā ar tādiem pašiem vai līdzīgiem nosacījumiem, un pilnīgi neatkarīgi veiktu darījumus ar uzņēmumu, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir.

5. PANTS

Ja Līgumslēdzēja valsts paredz veikt uzņēmuma peļņas korekciju, ievērojot 4. panta principus, tā par paredzēto darbību savlaicīgi informē uzņēmumu un dod tam iespēju informēt otru uzņēmumu, lai tas savukārt varētu informēt otru Līgumslēdzēju valsti.

Tas tomēr neliedz Līgumslēdzējai valstij, kas sniedz šādu informāciju, veikt paredzēto peļņas korekciju.

Ja pēc tam, kad šāda informācija ir sniegta, abi uzņēmumi un otra Līgumslēdzēja valsts piekrīt peļņas korekcijai, 6. un 7. pantu nepiemēro.

III. iedaļa

Savstarpējas vienošanās un šķīrējtiesas procedūra

6. PANTS

1. Ja kāds uzņēmums uzskata, ka kādā no gadījumiem, kad ir jāpiemēro šī konvencija, nav ievēroti 4. panta principi, neatkarīgi no tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, ko paredz attiecīgo Līgumslēdzēju valstu tiesību akti, uzņēmums var iesniegt lietu kompetentai iestādei Līgumslēdzējā valstī, kuras uzņēmums tas ir vai kurā atrodas tā pastāvīgā pārstāvniecība. Lieta ir jāiesniedz trijos gados pēc pirmā paziņojuma par darbību, kas ir vai varētu būt par cēloni nodokļu dubultai uzlikšanai 1. panta nozīmē.

Uzņēmums kompetentajai iestādei vienlaikus paziņo par to, vai lieta var attiekties uz citām Līgumslēdzējām valstīm. Kompetentā iestāde tādā gadījumā to tūlīt paziņo citu attiecīgo Līgumslēdzēju valstu kompetentajām iestādēm.

2. Ja kompetentajai iestādei sūdzība šķiet pamatota un ja tā pati nespēj nodrošināt pietiekamu risinājumu, kompetentā iestāde cenšas jautājumu atrisināt, savstarpēji vienojoties ar visu pārējo attiecīgo Līgumslēdzēju valstu kompetentajām iestādēm, lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu, pamatojoties uz 4. panta principiem. Jebkuru savstarpēju vienošanos īsteno neatkarīgi no jebkādiem termiņiem, ko paredz attiecīgo Līgumslēdzēju valstu tiesību akti.

7. PANTS

1. Ja attiecīgās kompetentās iestādes divos gados kopš dienas, kad lieta saskaņā ar 6. panta 1. punktu pirmoreiz iesniegta kādai no kompetentajām iestādēm, nepanāk vienošanos, kas novērš nodokļu dubulto uzlikšanu, kā minēts 6. panta 1.punktā, tās izveido padomdevēju komisiju, kam uzdots sniegt savu atzinumu par to, kā novērst attiecīgo nodokļu dubulto uzlikšanu.

Uzņēmumi var izmantot tiesiskās palīdzības līdzekļus, ko paredz attiecīgo Līgumslēdzēju valstu tiesību akti; tomēr, ja lieta ir iesniegta kādā tiesā, punkta pirmajā daļā minēto divu gadu termiņu rēķina no dienas, kad pieņemts pēdējās instances apelācijas tiesas nolēmums.

2. Ja lieta nodota padomdevējai komisijai, tas neliedz Līgumslēdzējai valstij par to pašu jautājumu sākt vai turpināt tiesvedību vai jautājuma izskatīšanu administratīvā kārtā.

3. Ja Līgumslēdzējas valsts tiesību akti neatļauj tās kompetentajām iestādēm atkāpties no lēmumiem, ko pieņēmušas to tiesu iestādes, tad 1. punktu nepiemēro, ja vien tās valsts asociētais uzņēmums nav pārsniedzis pārsūdzības iesniegšanas termiņu vai ir atsaucis tādu pārsūdzību, pirms pieņemts lēmums. Šis noteikums neietekmē pārsūdzību, ja un ciktāl tā attiecas uz tādiem jautājumiem, kas nav minēti 6. pantā.

4. Kompetentās iestādes, savstarpēji vienojoties un saņēmušas attiecīgo asociēto uzņēmumu piekrišanu, var atteikties no 1. punktā minētajiem termiņiem.
5. Ciktāl nepiemēro 1. līdz 4. punktu, tas neietekmē katra asociētā uzņēmuma tiesības, kas izklāstītas 6. pantā.

8. PANTS

1. Līgumslēdzējas valsts kompetentai iestādei nav jāsāk savstarpējās vienošanās procedūra vai jāveido 7. pantā minētā padomdevēja komisija, ja tiesvedības vai administratīvās izskatīšanas galīgais nolēmums paredz to, ka saskaņā ar darbībām, kas izraisa pārvietotās peļņas korekciju atbilstīgi 4.pantam, vienam no attiecīgiem uzņēmumiem ir jāuzliek bargs sods.
2. Ja vienlaikus ar kādu no 6. un 7. pantā minētajām lietām notiek tiesvedība vai lietas izskatīšana administratīvā kārtā, kas ierosināta, lai panāktu nolēmumu, ka par darbībām, kas izraisa peļņas korekciju atbilstīgi 4. pantam, vienam uzņēmumam jāuzliek bargs sods, tad kompetentas iestādes var apturēt šo pēdējo tiesvedību vai izskatīšanu, kamēr pabeidz tiesvedību vai lietas izskatīšanu administratīvā kārtā.

9. PANTS

1. Padomdevējā komisijā, kas minēta 7. panta 1. punktā, ir priekšsēdētājs un:
 - divi pārstāvji no katras attiecīgās kompetentās iestādes; šo skaitu, kompetentajām iestādēm vienojoties, var samazināt līdz vienam pārstāvim,

– pāra skaits neatkarīgu autoritatīvu personu, ko, savstarpēji vienojoties, ieeļ no 4. punktā minētā personu saraksta, vai, ja tādu vienošanos nevar panākt, attiecīgām kompetentām iestādēm lozējot.

2. Ieeļot neatkarīgas autoritatīvas personas, katrai no viņām saskaņā ar neatkarīgu personu ieeļšanas noteikumiem ieeļ aizvietotāju gadījumam, ja neatkarīgās personas nevarētu veikt savus pienākumus.

3. Ja lozē, katra kompetenta iestāde var iebilst pret ikvienas konkrētas neatkarīgas autoritatīvas personas ieeļšanu, ja ir kāds nosacījums, par ko iepriekš vienojušās attiecīgās kompetentās iestādes, vai arī:

– ja šī persona ir piederīga pie kādas no attiecīgām nodokļu administrācijām vai strādā tās interesēs,

– ja šai personai pieder vai ir piederējusi liela kapitāla daļa / akciju pakete vienā no asociētiem uzņēmumiem vai katrā no tiem, vai tā šajos uzņēmumos ir vai ir bijusi darbinieks vai padomnieks,

– ja nav pārliecības, ka šī persona būs pietiekami objektīva, izšķirot izlemjamo lietu vai lietas.

4. Neatkarīgo autoritatīvo personu sarakstā ir visu Līgumslēdzēju valstu izvirzītās neatkarīgās personas. Katra Līgumslēdzēja valsts šim sarakstam izvirza piecas personas un par to informē Eiropas Kopienu Padomes ģenerālsekretāru.

Šīm personām jābūt kādas Līgumslēdzējas valsts pilsoņiem un jābūt rezidentiem teritorijā, kurā piemēro šo konvenciju. Tām jābūt kompetentām un neatkarīgām.

Sarakstā, kas minēts punkta pirmajā daļā, Līgumslēdzējas valstis var izdarīt grozījumus; tās nekavējoties informē par to Eiropas Kopienu Padomes ģenerāļsekretāru.

5. Pārstāvji un neatkarīgās autoritatīvās personas, kas ieceltas saskaņā ar 1. punktu, ievēl priekšsēdētāju no autoritatīvajām personām, kuras ir 4. punktā minētajā sarakstā, neskarot katras attiecīgās kompetentās iestādes tiesības iebilst pret tā izvēlētajām atzītās personas iecelšanu, ja pastāv kāds no 3. punktā minētajiem apstākļiem.

Priekšsēdētājam jābūt tādai kvalifikācijai, lai ieņemtu amatu attiecīgās valsts augstākajās juridiskajās iestādēs, vai jābūt atzītam kompetentam juristam.

6. Padomdevējas komisijas locekļi patur noslēpumā visu, ko viņi uzzina, izskatot lietas. Līgumslēdzējas valstis pieņem vajadzīgos noteikumus, lai sodītu par katru pārkāpumu, kas attiecas uz pienākumu ievērot slepenību. Tās tūlīt informē Eiropas Kopienu Komisiju par veiktajiem pasākumiem. Eiropas Kopienu Komisija informē pārējās Līgumslēdzējas valstis.

7. Līgumslēdzējas valstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka padomdevēja komisija saņāk, līdzko tai ir iesniegtas lietas.

10. PANTS

1. Veicot 7. pantā minēto procedūru, attiecīgie asociētie uzņēmumi var sniegt visu informāciju, pierādījumus vai dokumentus, ko uzskata par noderīgiem, lai padomdevēja komisija pieņemtu lēmumu. Attiecīgo Līgumslēdzēju valstu uzņēmumi un kompetentās iestādes ievēro visus padomdevējas komisijas lūgumus sniegt informāciju, pierādījumus vai dokumentus. Tomēr nevienas Līgumslēdzējas valsts kompetentām iestādēm nav pienākums:

- a) veikt administratīvus pasākumus, kas nesaskan ar tās tiesību aktiem vai parasto administratīvo praksi;
- b) sniegt informāciju, ko nevar iegūt saskaņā ar tās tiesību aktiem vai parasto administratīvo praksi; vai
- c) sniegt informāciju, kas atklātu kādu tirdzniecības noslēpumu, komercnoslēpumu, rūpniecības noslēpumu vai arodnoslēpumu, vai tehnoloģijas procesu, vai informāciju, kuras atklāšana būtu pretrunā ar sabiedrisko kārtību (ordre public).

2. Katrs asociētais uzņēmums pēc sava pieprasījuma var ierasties vai tikt pārstāvēts padomdevējā komisijā. Ja padomdevēja komisija to pieprasa, katrs asociētais uzņēmums ierodas vai tiek pārstāvēts tajā.

11. PANTS

1. Padomdevēja komisija, kas minēta 7. pantā, nāk klajā ar atzinumu vēlākais sešus mēnešus kopš dienas, kad tai iesniegta lieta.

Padomdevējai komisijai savu atzinumu ir jābalsta uz 4. pantu.

2. Padomdevēja komisija atzinumu pieņem ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Attiecīgās kompetentās iestādes var vienoties par papildu reglamentu.

3. Padomdevējas komisijas procedūras izmaksas, kas nav radušās asociēto uzņēmumu dēļ, vienādās daļās maksā attiecīgās Līgumslēdzējas valstis.

12. PANTS

1. Kompetentās iestādes, kas ir iesaistītas 7. pantā minētajā procedūrā, sešos mēnešos kopš dienas, kad padomdevēja komisija ir nākusi klajā ar atzinumu saskaņā ar 4. pantu, savstarpēji vienojas par lēmumu, kas novērš nodokļu dubulto uzlikšanu.

Kompetentās iestādes var pieņemt lēmumu, kas atšķiras no padomdevējas komisijas atzinuma. Ja tās nevienojas, tām ir jāpieņem lēmums saskaņā ar šo atzinumu.

2. Kompetentās iestādes var vienoties 1. punktā minēto lēmumu publicēt, ja tam piekrīt attiecīgie uzņēmumi.

13. PANTS

Tas, ka par galīgiem lēmumiem ir kļuvuši Līgumslēdzēju valstu pieņemtie lēmumi par nodokļu uzlikšanu peļņai, ko radījuši asociēto uzņēmumu veikti darījumi, neliedz izmantot 6. un 7. pantā izklāstītās procedūras.

14. PANTS

Saskaņā ar šo konvenciju nodokļu dubulto uzlikšanu peļņai uzskata par novērstu, ja:

- a) tikai vienā valstī peļņai ir iekļauta ar nodokli apliekama ienākuma aprēķinā; vai
- b) nodokli, ko kādā valstī iekasē no peļņas, samazina par summu, kas vienāda ar nodokli, ko no šīs peļņas iekasē citā valstī.

III NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

15. PANTS

Nekas šajā konvencijā neliedz izpildīt plašākus pienākumus, lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu, veicot asociēto uzņēmumu peļņas korekciju, kā to paredz vai nu citas konvencijas, ko Līgumslēdzējas valstis ir noslēgušas vai noslēgs, vai arī Līgumslēdzēju valstu tiesību akti.

16. PANTS

1. Šo konvenciju piemēro teritorijā, kas definēta Eiropas Ekonomikas Kopienas dibināšanas līguma 227. panta 1. punktā, neskarot šā panta 2. punktu.

2. Šo konvenciju nepiemēro:

- Francijas teritorijām, kas minētas Eiropas Ekonomikas Kopienas dibināšanas līguma IV pielikumā,
- Farēru salām un Grenlandei.

17. PANTS

Līgumslēdzējas valstis ratificēs šo konvenciju. Ratifikācijas instrumentus deponēs Eiropas Kopienu Padomes ģenerālsēkretāra birojā.

18. PANTS

Šī konvencija stājas spēkā trešā mēneša pirmajā dienā pēc tā mēneša, kurā ratifikācijas instrumentu deponējusi pēdējā no Parakstītājvalstīm. Konvenciju piemēro, izskatot lietas, kas minētas 6. panta 1. punktā, kuras ir ierosinātas pēc tās stāšanās spēkā.

19. PANTS

Eiropas Kopienu Padomes ģenerālsēkretārs informē Līgumslēdzējas valstis par:

- a) katra ratifikācijas instrumenta deponēšanu;

- b) dienu, kad šī konvencija stājas spēkā;
- c) Līgumslēdzēju valstu ieceltu neatkarīgu autoritatīvu personu sarakstu un jebkurus tā grozījumus saskaņā ar 9. panta 4. punktu.

20. PANTS

Šī konvencija ir noslēgta uz pieciem gadiem. Sešus mēnešus pirms šā laikposma beigām Līgumslēdzējas valstis sanāks, lai lemtu par šīs konvencijas darbības laika pagarināšanu un jebkuru citu būtisku pasākumu.

21. PANTS

Ikviens Līgumslēdzēja valsts jebkurā laikā var lūgt pārskatīt šo konvenciju. Tādā gadījumā konferenci konvencijas pārskatīšanai sasauc Eiropas Kopienu Padomes priekšsēdētājs.

22. PANTS

Šo konvenciju, kas ir sastādīta vienā eksemplārā angļu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, itāliešu, īru, portugāļu, spāņu un vācu valodā, visiem tās tekstiem desmit valodās esot vienlīdz autentiskiem, deponē Eiropas Kopienu Padomes Ģenerālsekretariāta arhīvā. Ģenerālsekretārs katras Parakstītājvalsts valdībai nosūta apstiprinātu kopiju.

NOBEIGUMA AKTS

Augsto Līgumslēdzēju pušu Pilnvarotie,

sanākuši Briselē tūkstoš deviņi simti deviņdesmitā gada divdesmit trešajā jūlijā, lai parakstītu Konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu sakarā ar asociēto uzņēmumu peļņas korekciju,

parakstot minēto konvenciju, ir:

- a) pieņēmuši šādas kopīgas deklarācijas, kas pievienotas Nobeiguma aktam:
- Deklarāciju par 4. panta 1. punktu,
 - Deklarāciju par 9. panta 6. punktu,
 - Deklarāciju par 13. pantu.
- b) ņēmuši vērā šādas vienpusējas deklarācijas, kas pievienotas šim Nobeiguma aktam:
- Francijas un Apvienotās Karalistes deklarāciju par 7. pantu,
 - Līgumslēdzēju valstu atsevišķas deklarācijas par 8. pantu,
 - Vācijas Federatīvās Republikas deklarāciju par 16. pantu.

KOPĪGĀS DEKLARĀCIJAS

Deklarācija par 4. panta 1. punktu

Konvencijas 4. panta 1. punkts attiecas gan uz gadījumiem, ja tiešu darījumu veic divi juridiski atsevišķi uzņēmumi, gan uz gadījumiem, ja darījumu veic viens no uzņēmumiem un otra uzņēmuma pastāvīga pārstāvniecība, kas atrodas kādā trešā valstī.

Deklarācija par 9. panta 6. punktu

Dalībvalstis ir pilnīgi brīvas attiecībā uz to, kāda raksturs un apjoms ir attiecīgiem noteikumiem, ko tās pieņem, lai sodītu par pārkāpumiem, kas attiecas uz pienākumu ievērot slepenību.

Deklarācija par 13. pantu

Ja vienā vai vairākās attiecīgās Līgumslēdzējās valstīs lēmumi par nodokļu uzlikšanu, kas izraisa 6. un 7. pantā minētās procedūras, ir grozīti pēc tam, kad pabeigta 6. pantā minētā procedūra vai pieņemts 12. pantā minētais lēmums, un ja ir notikusi nodokļu dubultā uzlikšana 1. panta nozīmē, tad, ņemot vērā šīs procedūras iznākumu vai šo lēmumu, piemēro 6. un 7. pantu.

VIENPUSĒJAS DEKLARĀCIJAS

Deklarācija par 7. pantu

Francija un Apvienotā Karaliste deklarē, ka tās piemēros 7. panta 3. punktu.

Līgumslēdzēju valstu atsevišķas deklarācijas par 8. pantu

Beļģija

Termins "bargs sods" nozīmē kriminālu vai administratīvu sodu, ja:

- ir vai nu izdarīts vispārīgo tiesību pārkāpums ar mērķi izvairīties no nodokļu maksāšanas,
- vai ir pārkāpti ienākumu nodokļu kodeksa noteikumi vai tā īstenošanai pieņemtie lēmumi, un pārkāpums ir veikts ar nodomu izdarīt krāpniecību vai radīt kaitējumu.

Dānija

Jēdziens "bargs sods" nozīmē sodu par apzinātu Krimināllikuma vai īpašu tiesību aktu pārkāpumu gadījumos, ko nevar regulēt ar administratīviem līdzekļiem.

Nodokļu tiesību aktu pārkāpumus parasti var regulēt ar administratīviem līdzekļiem, ja uzskata, ka pārkāpumam nav piemērojams bargāks sods par naudas sodu.

Vācija

Nodokļu tiesību aktu pārkāpums, kas sodāms ar "bargu sodu", ir jebkurš nodokļu tiesību aktu pārkāpums, ko soda ar aizturēšanu, kriminālu vai administratīvu naudas sodu.

Griekija

Saskaņā ar Grieķijas tiesību aktiem, kas reglamentē nodokļu uzlikšanu, uzņēmumam uzliek "bargu sodu" šādos gadījumos.

1. Ja uzņēmums neiesniedz deklarācijas vai iesniedz nepareizas deklarācijas par nodokļiem, maksājumiem vai iemaksām, kas ir jāatvelk un jāmaksā valstij saskaņā ar esošajiem noteikumiem vai attiecībā uz pievienotās vērtības nodokli, apgrozījuma nodokli vai īpašo nodokli par greznumpriekšmetiem, ciktāl šo nodokļu, maksājumu vai iemaksu kopējā summa, kas būtu jādeklarē un jāmaksā valstij tirdzniecības un citu darbību dēļ, sešu mēnešu laikā pārsniedz sešus simtus tūkstošu (600 000) drahmu vai viena kalendāra gada laikā – vienu miljonu (1 000 000) drahmu.
2. Ja uzņēmums neiesniedz ienākumu nodokļa deklarāciju, bet nodoklis, kas jāmaksā par nedeklarēto ienākumu, pārsniedz trīs simtus tūkstošu (300 000) Grieķijas drahmu.
3. Ja uzņēmums nesniedz nodokļu uzlikšanai datus, kas paredzēti Nodokļu uzlikšanas datu kodeksā.
4. Ja uzņēmums sniedz datus, kas minēti 3. punktā un kas nav pareizi attiecībā uz daudzumu, vienības cenu vai vērtību, bet neprecizitāte izraisa neatbilstību, kas ir lielāka par desmit procentiem (10%) no kopsummas vai preču, sniegto pakalpojumu vai tirdzniecības darījumu kopvērtības.

5. Ja uzņēmumam nav precīzas grāmatvedības un datu uzskaites, ko prasa Nodokļu uzlikšanas datu kodekss, bet šo neprecizitāti konstatē regulārās pārbaudēs, kuru datus apstiprina vai nu ar administratīvu lēmumu par neatbilstību, vai tādēļ, ka ir beidzies pārsūdzībai paredzētais laiks, vai ar administratīvas tiesas galīgu lēmumu, ja pārbaudītajā uzņēmumā neatbilstība starp kopējiem ienākumiem un deklarētiem ienākumiem pārvaldes laikā ir lielāka par divdesmit procentiem (20%) un katrā ziņā nav mazāka par vienu miljonu (1 000 000) Grieķijas drahmu.
6. Ja uzņēmums nepilda pienākumu veikt grāmatvedības un datu uzskaiti, ko paredz attiecīgi Nodokļu uzlikšanas datu kodeksa noteikumi.
7. Ja uzņēmums izdod viltotas vai fiktīvas pavadzīmes (vai pats tās vilto) par pārdotām precēm vai sniegtiem pakalpojumiem, vai citus nepareizus vai viltotus datus attiecībā uz nodokļu uzlikšanu, kā iepriekš minēts 3. punktā.

Nodokļu uzlikšanas dokumentu uzskata par viltotu, ja tas ir caurumots vai zīmogots, pirms pienācīgi noteikts tā autentiskums un noskaidrots, ka tas ir reģistrēts attiecīgos kompetentas nodokļu iestādes reģistros, bet tas nav noticis, apzinoties, ka jānosaka nodokļu uzlikšanas dokumenta autentiskums. Nodokļu uzlikšanas dokumentu uzskata par viltotu arī tad, ja oriģināla vai kopijas saturs un citi dati atšķiras no tiem, kas ir ierakstīti šā dokumenta pasaknī. Nodokļu uzlikšanas dokumentu uzskata par fiktīvu, ja tas ir izdots par darījumu vai darījuma daļu, pārvedumu vai ko citu, kas nav ierakstīts kopsummā, vai par darījumu, ko veikušas personas, kuras nav tās personas, kas ierakstītas nodokļu uzlikšanas dokumentā.

8. Ja uzņēmums ir informēts par veikto aktu mērķi un jēkā līdzdarbojas nepareizu nodokļu dokumentu sastādīšanā vai ir informēts, ka dokumenti ir viltoti vai fiktīvi, un jēkā līdzdarbojas to izdošanā vai pieņem viltotus vai fiktīvus nodokļu uzlikšanas dokumentus ar nodomu slēpt materiālus, kas ir būtiski attiecībā uz nodokļu uzlikšanu.

Spānija

Termins "bargs sods" attiecas arī uz administratīviem sodiem par nopietniem nodokļu pārkāpumiem, kā arī kriminālsodiem par pārkāpumiem, kas veikti pret nodokļu iestādēm.

Francija

Termins "bargs sods" attiecas arī uz kriminālsodiem un nodokļu sodiem, piemēram, sodu par nodokļu deklarācijas neiesniegšanu pēc pavēstes saņemšanas, par negodprātību, krāpšanu, pretdarbību nodokļu inspekcijai, slepeniem maksājumiem vai slepenu izplatīšanu, vai par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu.

Īrija

"Bargi sodi" ir sodi par:

- a) deklarācijas neiesniegšanu;
- b) nepareizas deklarācijas krāpniecisku vai nolaidīgu sagatavošanu;
- c) nepareizu grāmatvedības uzskaiti;
- d) dokumentu un datu neuzrādīšanu inspekcijai;
- e) šķēršļu radīšanu personām, kas izmanto likumā paredzētās pilnvaras;
- f) paziņojuma neiesniegšanu par to, ka nodoklis ir iekasējams;
- g) nepareiza paziņojuma iesniegšanu, lai iegūtu atlaidi.

Tiesību akti, kas attiecas uz šiem pārkāpumiem, 1990. gada 3. jūlijā ir šādi:

- Ienākumu nodokļu akta XXXV daļa, 1967,
- Finanšu akta 6. iedaļa, 1968.,
- Uzņēmumu ienākumu nodokļu akta XIV daļa, 1976.,
- Finanšu akta 94. iedaļa, 1983.

Uz to attieksies arī visi turpmāki noteikumi, kas aizstās, grozīs vai atjauninās sodu kodeksu.

Itālija

Termins "bargs sods" attiecas uz sodiem, ko uzliek par nelikumīgām darbībām, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir nodokļu pārkāpumi.

Luksemburga

Luksemburga par "bargiem sodiem" uzskata tādus, ko 8. panta sakarā par tādiem uzskata citas Līgumslēdzējas valstis.

Nīderlande

"Bargs sods" ir sods, ko tiesnesis uzliek par Vispārējā nodokļu likuma 68. pantā minētajām darbībām, kas veiktas ar nodomu.

Portugāle

"Bargi sodi" ir kriminālsodi, kā arī citi sodi par nodokļu pārkāpumiem, kas veikti ar nodomu izdarīt krāpšanu vai par kuriem uzliek naudas sodu, kas lielāks par 1 000 000 (vienu miljonu) eskudo.

Apvienotā Karaliste

Apvienotā Karaliste terminu "bargs sods" interpretē kā tādu, kas ietver kriminālsodus un administratīvus sodus, ko piemēro par krāpniecisku vai nolaidīgu nepareizu pārskatu, iesniegumu vai nodokļu deklarāciju iesniegšanu.

Vācijas Federatīvās Republikas deklarācija par 16. pantu

Vācijas Federatīvās Republikas valdība, deponējot savu ratifikācijas instrumentu, patur tiesības deklarēt, ka šī konvencija attiecas arī uz Berlīnes Federālo Zemi.